

Az Alkotmánybíróság döntésének tájékoztató jelleggel közzétett, nem hivatalos szövege.
A hivatalos közzétételre az Alkotmánybíróság Határozatai című hivatalos lapban kerül sor.

IV/663/2026.

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

végzést:

Az Alkotmánybíróság a Kúria Kfv.IV.37.813/2025/2. számú végzésével szemben előterjesztett alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

Indokolás

- [1] 1. A Dr. Dora Márta ügyvéd által képviselt indítványozók (kk. gyermek és szülei) alkotmányjogi panaszt terjesztettek elő.
- [2] Az indítványozók az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján alkotmányjogi panasszal fordultak az Alkotmánybírósághoz, melyben a Kúria Kfv.IV.37.813/2025/2. számú végzése, a Fővárosi Törvényszék 48.K.702.290/2025/8. számú ítélete, valamint Budapest Fővárosi Kormányhivatal XVIII. Kerületi Hivatala BP-18/004/92-43/2024. számú határozata, továbbá a Kúria 2025. április 29-én kelt, Kfv.IV.37.094/2025/7. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését kérték.
- [3] Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló ügynek a törvényszék által megállapított tényállása szerint Budapest Fővárosi Kormányhivatal XVIII. Kerületi Hivatala, az alapügy alperese mint gyámhatóság, 2024. május 28. napján kelt BP-18/004/92-43/2024. számú határozata elrendelte a kiskorú indítványozó védelembe vételét, egyúttal kötelezte a szülőket mint törvényes képviselőket (együtt: indítványozók, az alapügy felperesei) a határozatban megjelölt család- és gyermekjóléti központtal való együttműködésre. Kötelezte a szülőket, hogy a gyermek számára 30 napon belül tegyék lehetővé az elmaradt kötelező védőoltások, mint a Diphtheria, Pertussis, Tetanusz védőoltás felvételét; ennek meglétéről a gyámhatóságot öt napon belül tájékoztassák az oltási könyv bemutatásával másolatával; a gyermek kötelező védőoltással kapcsolatos félelmeit oszlassák el, ehhez vegyenek igénybe pszichés megsegítést és kérjenek megfelelő objektív tájékoztatást erre vonatkozóan szakembertől; alakítsanak ki olyan szülői attitűdöt, hogy a jövőben a gyermek

számára minden kötelező védőoltás beadatását biztosítsák. Figyelmeztette a szülőket arra, hogy amennyiben a központtal való együttműködést megtagadják, úgy annak jogkövetkezményeként a hatóság jogosult az egyéb gyermekvédelmi intézkedés megtételének szükségességét megvizsgálni.

- [4] Az alperes határozatával szemben a szülei által képviselt kiskorú felperes bírósághoz fordult. Keresetükben az alperesi határozat megsemmisítését és az alperes új eljárásra kötelezését kérték.
- [5] Az első fokon eljáró Fővárosi Törvényszék 2025. január 3-án kelt 48.K.702.801/2024/6. számú ítéletével az alperes határozatát megsemmisítette és az alperest új eljárásra kötelezte azzal, hogy a megismételt eljárásban az alperesnek a védelembe vétel elrendelése során a szülőkre kötelező magatartási szabályok meghatározásakor figyelemmel kell lennie arra, hogy ne vonja el más szerv – a népegészségügyi hatóság – hatáskörét.
- [6] Az alperes felülvizsgálati kérelmet nyújtott be az elsőfokú ítélettel szemben. Az alperes felülvizsgálati kérelme alapján eljáró Kúria a 2025. április 29-én kelt Kfv.IV.37.094/2025/7. számú végzésével a Fővárosi Törvényszék 48.K.702.801/2024/6. számú ítéletét hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasította. Megállapította, hogy a fertőző betegségek és a járványok megelőzése érdekében szükséges járványügyi intézkedésekről szóló 18/1998. (VI. 3.) NM rendelet 16. §-a szabályozza a népegészségügyi hatáskört gyakorló hatóságok védőoltásokkal kapcsolatos feladatait, ebben a körben pedig nem említi a gyámhatóságot, azaz a védőoltásokra vonatkozó egészségügyi hatósági eljárások nem tartoznak a gyámhatóság hatáskörébe. Mindazonáltal a kötelező védőoltások elmaradása esetében a védelembe vétel keretében a gyámhatóság a veszélyeztetettség okának megszüntetése érdekében intézkedéseket foganatosít, a szülők számára különböző magatartási szabályokat állapíthat meg, előírhatja a törvényes képviselőnek, hogy a kiskorú gyermek vegye igénybe az egészségügyi szolgáltatásokat. Az alperes által gyámhatósági hatáskörben előírt magatartási szabály – szülői kötelezettség – nem egyezik meg a népegészségügyi hatáskörbe tartozó eljárással, a kötelező védőoltások elrendelésével. A Kúria mindennek figyelembevételével rögzítette, hogy a megismételt eljárásban az elsőfokú bíróságnak az alperesi határozat jogszerűségének vizsgálata során figyelemmel kell lennie arra, hogy az alperesi gyámhatóság a védelembe vétel keretében kötelező magatartási szabályokat állapíthat meg a szülő számára.
- [7] A megismételt eljárásban a Fővárosi Törvényszék 2025. október 3-án kelt 48.K.702.290/2025/8. számú ítélete a keresetet mint alaptalant elutasította. A jogerős ítélet rögzítette, hogy az alperesi gyámhatóság a védelembe vételi eljárást a kötelező

védőoltás elmaradása okán indította és folytatta le, valamint arra figyelemmel állapította meg a kiskorú veszélyeztetettségét, hogy a kötelező védőoltásokat a gyermek nem kapta meg és annak beadását a szülők ellenzik. Hangsúlyozta, hogy a védelembe vétel elrendelésének nem előfeltétele az oltás népegészségügyi hatóság általi kötelező elrendelése, tekintettel arra, hogy a kötelező oltások felvételének jogszabályi kötelezettsége enélkül is fennáll, ezért annak elutasítása a kiskorú veszélyeztetettségét önmagában is megalapozhatja. Az alperes a védelembe vételi eljárás során a kiskorú veszélyeztetettségét vizsgálja, valamint azt, hogy az az alapellátások keretében megszüntethető-e, attól várható-e eredmény. A jogerős ítélet szerint az alperes döntése tartalmában a jogszabályoknak megfelelt, ugyanis nem a védőoltás beadását rendelte el, hanem a szülők részére írt elő kötelező magatartási szabályt a gyermekek védelméről és a gyámügyi igazgatásról szóló 1997. évi XXXI. törvény 68. § (3) bekezdés c) pontjában foglalt törvényi felhatalmazás alapján, az ott megszabott keretek túllépése nélkül.

- [8] Az elsőfokú ítélettel szemben a felperesek felülvizsgálati kérelmet terjesztettek elő. A Kúria Kfv.IV.37.813/2025/2. számú végzésével a felülvizsgálati kérelem befogadását a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény 118. § (1) és (2) bekezdése alkalmazásával megtagadta.
- [9] Az indítványozók ezt követően fordultak alkotmányjogi panasszal az Alkotmánybírósághoz. Az alkotmányjogi panasz az összes, az ügyben született döntés alaptörvény-ellenességét állítja az Abtv. 27. § (1) bekezdése alapján. Az alkotmányjogi panasz az Alaptörvény B) cikke, II. cikke és XXIV. cikk (1) bekezdése sérelmére hivatkozik a támadott döntésekkel összefüggésben. Az alkotmányjogi panasz szerint a hatósági és bírósági eljárás sérti a „jogbiztonságot” [Alaptörvény B) cikk (1) bekezdés], a tisztességes hatósági eljáráshoz való jogot [Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdés], valamint a gyermek „testi integritásához és egészségéhez fűződő jogot” (Alaptörvény II. cikk). Sérelmezték a Kúria 2025. április 29-én kelt, Kfv.IV.37.094/2025/7. számú végzését, mely az alkotmányjogi panasz szerint „lényegében kimondta, hogy a járási hivatalon belül a szakhatóságok hatásköri szabályai felcserélhetők és átjárhatók. Ez súlyosan sérti a jogbiztonságot, mert ha a gyámhivatal eljárhat népegészségügyi hatáskörben, akkor a fordítottja is igaz lehetne, vagy bármely más szakhatóság is eljárhat egy másik hatáskörében. Ez egy kiszámíthatatlan önkényes közigazgatáshoz vezethet, amely ellentétes az Alaptörvény rögzített jogállamiság elvével.” Hasonló okból állítja az alkotmányjogi panasz az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdése sérelmét is; a panasz szerint a „hatáskör nélkül eljáró hatóság döntése nem lehet tisztességes eljárás eredménye”, s kifogásolja, hogy ezt az eljárást a Kúria 2025. április 29-én kelt, Kfv.IV.37.094/2025/7. számú végzésével

„jóváhagyta”. Az alkotmányjogi panasz az Alaptörvény II. cikkének sérelmére azért hivatkozik, „mert a hatáskör nélküli eljárás tárgya az élethez és emberi méltósághoz való jogot érintő beavatkozás volt.” Az alkotmányjogi panasz hivatkozik egyebekben a Gyermek jogairól szóló, New Yorkban, 1989. november 20-án kelt Egyezmény (a továbbiakban: New Yorki Egyezmény) 3. cikke sérelmére is.

- [10] Alkotmányjogi panaszukban kérték az indítványozók az Alkotmánybíróságot, hogy „a panaszolt bírói döntés végrehajtását az Abtv. 56. § (1) bekezdése alapján függesse fel. A Kúria végzése jogerőre emelte a Gyámhivatal oltásra kötelező határozatát. Ennek végrehajtása – azaz az oltás beadása – egy visszafordíthatatlan és helyrehozhatatlan sérelmet okozna panaszosnak.”
- [11] 2. Az Abtv. 56. § (1) bekezdése alapján az Alkotmánybíróság az Ügyrendben meghatározottak szerinti tanácsban dönt az alkotmányjogi panasz befogadásáról, az 56. § (2) bekezdése értelmében pedig a befogadhatóságról dönteni jogosult tanács mérlegelési jogkörében vizsgálja az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának törvényben előírt tartalmi feltételeit, különösen a 27. §, illetve 26. § (1) bekezdése szerinti érintettséget, a jogorvoslat kimerítését, valamint a 29–31. § szerinti feltételeket.
- [12] 2.1. Az Abtv. 27. §-a szerint az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés *d)* pontja alapján alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti, és az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva. Az indítványozók a sérelmezett kúriai végzéssel zárult ügyben felperesek voltak, az alapügyben a felperesek a jogorvoslati lehetőségeiket kimerítették, magánszemélyként indítványozói jogosultsággal rendelkeznek, érintettségük fennáll.
- [13] 2.2. Az indítványozók panaszukban a Kúria felülvizsgálat befogadását megtagadó végzését és a Fővárosi Törvényszék 48.K.702.290/2025/8. számú ítéletét is támadták.
- [14] Az Alkotmánybíróság korábban már állást foglalt a tekintetben, hogy a Kúria felülvizsgálati kérelem befogadását megtagadó végzése a bírósági eljárást befejező egyéb döntésnek minősül, így a Kúria döntése megfelel az Abtv. 27. § (1) bekezdésben foglaltaknak, ezért alkotmányjogi panasszal támadható (lásd például: 3245/2019. (X. 17.) AB végzés, Indokolás [14]; 3188/2020. (V. 27.) AB végzés, Indokolás [11]).

- [15] Az Ügyrend 32. § (5) bekezdése alapján a Kúria felülvizsgálati eljárásban hozott nem érdemi végzése alkotmányjogi panasszal az általános szabályok szerint önállóan is támadható. Ilyen esetben az Alkotmánybíróság a Kúriának a felülvizsgálati eljárásban hozott nem érdemi döntésén keresztül csak akkor vizsgálja az alapügyben hozott bírói döntést, ha a Kúria az alkotmányjogi panaszban sérelmezett, nem érdemi döntését mérlegelési jogkörben hozta meg. Az indítványozók a Fővárosi Törvényszék 49.K.701.328/2024/12. számú ítéletét külön alkotmányjogi panasszal nem támadták meg, ugyanakkor a Kúria a Kp. 118. § (1) bekezdésére alapított döntése mérlegelési jogkörben hozott döntésnek minősül. Minderre tekintettel a Kúria végzése és azon keresztül a Fővárosi Törvényszék ítéletének állított alaptörvény-ellenessége is vizsgálható jelen eljárásban (lásd például: 3032/2025. (I. 21.) AB végzés, Indokolás [29]-[31]).
- [16] Az indítványozók az Abtv. 27. §-a alapján előterjesztett alkotmányjogi panaszukban az alperes határozata alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését is indítványozták. Az Abtv. 27. §-a szerint az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja alapján alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz. Az Abtv. 27. §-a közigazgatási szerv határozatával szemben alkotmányjogi panasz benyújtását nem teszi lehetővé.
- [17] 2.3. A Kúria mint felülvizsgálati bíróság végzésével szemben nincs helye jogorvoslatnak. A bírósági eljárást befejező, rendes jogorvoslattal nem támadható kúriai végzéssel (Kúria 2025. december 16-án kelt Kfv.IV.37.813/2025/2. számú végzése) szemben az indítványozók az Abtv. 30. § (1) bekezdésében meghatározott hatvan napos határidőben, 2026. január 21-én terjesztették elő alkotmányjogi panaszukat. Az indítványozók a Kúria 2025. április 29-én kelt, Kfv.IV.37.094/2025/7. számú végzését, mely a Fővárosi Törvényszék 48.K.702.801/2024/6. számú ítéletét hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasította, a Fővárosi Törvényszék új eljárásban hozott – 2025. október 3-án kelt 48.K.702.290/2025/8. számú – ítéletén keresztül közvetlenül már nem támadhatják. Erre tekintettel az Alkotmánybíróság kizárólag a Kúria Kfv.IV.37.813/2025/2. számú végzése, valamint a Fővárosi Törvényszék 48.K.702.290/2025/8. számú ítélete vonatkozásában vizsgálhatta a jelen alkotmányjogi panasz befogadhatóságának feltételeit.
- [18] 2.4. Az alkotmányjogi panasz benyújtásának törvényi feltétele [Abtv. 27. § (1) bekezdés a) pont], hogy a panaszos Alaptörvényben biztosított jog sérelmére

hivatkozzon. Az Abtv. 27. § (1) bekezdés a) pontjával összefüggésben következetes az Alkotmánybíróság gyakorlata a tekintetben, hogy alkotmányjogi panasz csak az Alaptörvényben biztosított alapjog sérelmének valószínűsítésére alapítható {3386/2020. (X. 22.) AB végzés, Indokolás [14]; 3550/2021. (XII. 22.) AB végzés, Indokolás [10]; 3138/2022. (IV. 1.) AB végzés, Indokolás [10]}. A jelen indítvány e feltételnek csak részben tesz eleget.

- [19] Az indítványban hivatkozott jogbiztonság önmagában nem alapjog, az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésének a sérelmére alkotmányjogi panaszt csak kivételes esetben – a visszaható hatályú jogalkotás tilalma és a felkészülési idő hiánya esetén lehet alapítani {3268/2012. (X. 4.) AB végzés, Indokolás [14]–[17], 3323/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [9]}. Az alkotmányjogi panasz a fentiek szerint megjelölt egyik kivételes eset tekintetében sem tartalmaz indokolást. Erre figyelemmel megállapítható, hogy az alkotmányjogi panasz az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésével összefüggésben nem az indítványozók Alaptörvényben biztosított jogának sérelmére hivatkozott, így érdemi vizsgálatra e tekintetben nincs lehetőség.
- [20] 2.5. Az alkotmányjogi panasz a New Yorki Egyezmény sérelmére is hivatkozik, jóllehet az indítvány nem tartalmaz jogszabály nemzetközi egyezménybe ütközése vizsgálatára vonatkozó indítványt, és ilyen indítványt a természetes személy indítványozók nem is terjeszthetnének elő [lásd Abtv. 32. § (2) bekezdése].
- [21] 2.6. Az indítvány egyebekben a határozottság Abtv. 52. § (1b) bekezdésében felsorolt követelményeit nem teljesíti.
- [22] A határozott kérelem követelménye az Alkotmánybíróság gyakorlatában magában foglalja, hogy az indítványozónak egyértelműen elő kell adnia az eljárás megindításának indokait, alkotmányjogi panasz esetén az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének lényegét, továbbá indokolást arra nézve, hogy a sérelmezett jogszabályi rendelkezés, bírói döntés miért ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezésével [vesd össze: Abtv. 52. § (1b) bekezdés b) és e) pont]. „Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint pedig az indokolás hiánya {lásd pl.: 3058/2016. (III. 22.) AB végzés, Indokolás [11]; 3245/2016. (XI. 28.) AB végzés, Indokolás [10], [13]} az ügy érdemi elbírálásának akadálya” {lásd például: 3353/2019. (XII. 6.) AB végzés, Indokolás [21]}. Visszautasításra ad okot az is, ha az indítványozó érvelése nem tartalmaz alkotmányjogilag értékelhető indokolást. Az alkotmányossági összefüggéseket tehát be kell mutatnia az indítványozónak {lásd például: 3077/2020. (III. 18.) AB végzés, Indokolás [17]; 3022/2025. (I. 21.) AB végzés, Indokolás [18]–[19]}.

- [23] Az Abtv. 27. § (1) bekezdésén alapuló alkotmányjogi panasz nem tartalmaz indokolást arra vonatkozóan, hogy miért sérti az Alaptörvény alkotmányjogi panaszban felhívott rendelkezéseit a Kúria megsemmisíteni kért, 2025. december 16-án kelt Kfv.IV.37.813/2025/2. számú végzése, mellyel a Kúria az indítványozók felülvizsgálati kérelmének befogadását megtagadta. Az alkotmányjogi panasz az alperesi hatóság döntését sérelmezi arra hivatkozással, hogy hatáskör nélkül járt el, s a „hatáskör nélkül eljáró hatóság döntése” miatt állítja az indítványozók Alaptörvényben biztosított jogai sérelmét. Az alkotmányjogi panasz nem tartalmaz azonban arra vonatkozó indokolást, hogy a Fővárosi Törvényszék 48.K.702.290/2025/8. számú ítélete, mely a gyámhatósági ügyben indult közigazgatási jogvitában az indítványozók keresetét elutasította miért és mennyiben érinti az indítványban megjelölt alaptörvényi rendelkezéseket, egészen pontosan mivel okozza azok sérelmét. Ezért az indítvány kapcsán azt kellett megállapítani, hogy az indítványozók nem hivatkoztak olyan pontosan körülírt, releváns alkotmányjogi érvekkel alátámasztott alaptörvényellenességre, amelyet az Alkotmánybíróság érdemi vizsgálat tárgyává tehetett volna. Az indítvány ezért a támadott bírói döntések – Kúria Kfv.IV.37.813/2025/2. számú végzése, valamint a Fővárosi Törvényszék 48.K.702.290/2025/8. számú ítélete – vonatkozásában nem felel meg az Abtv. 52. § (1b) bekezdés *b)* és *e)* pontjának.
- [24] A fentiek szerint az Alkotmánybíróság az indítvány hiányosságai folytán azt az Abtv. 56. § (1)–(3) bekezdései alapján eljárva, az Abtv. 52. § (1b) bekezdés *b)* és *e)* pontjai alapján, az Ügyrend 30. § (2) bekezdés *h)* pontja szerint visszautasította. Mivel az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt visszautasította, a kifogásolt bírói döntés végrehajtásának felfüggesztése iránti kérelemről nem kellett döntést hozni.

Budapest, 2026. június 30.

Dr. Handó Tünde s. k.,
tanácsvezető, előadó alkotmánybíró

Dr. Czine Ágnes s. k.,
alkotmánybíró

Haszonicsné dr. Ádám Mária s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Márki Zoltán s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Schanda Balázs s. k.,
alkotmánybíró